

TELEGRAFUL ROMANU.

Telegrafu este de două ori pe săptămână: Duminică și Joi. — Prenumerarea se face în Sabiu la expeditorii foiei pe afară la c. r. poste cu bani gași prin scrisori francate, adresate către expeditorii. Prețu pnenumerării pentru Sabiu este pe anu 7 fl. v. a. car pe o jumătate de anu 3 fl. 50. Pen-

N° 91. ANULU XIX.

Sabiu, in 14/26 Novembre 1871.

tri celelalte părți ale Transilvaniei și pentru provinciile din Monachia pe unu anu 8 fl. lera pe o jumătate de anu 4 fl. v. a. Pentru princip: și țierei scrite pe anu 12 fl. v. a. Insetele se platesc pentru întâia ora cu 7 cr. sirulu, pentru a doua ore cu 5 fl. cr. și pentru a treia repetiție cu 3 fl. cr. v. a.

Articuli anonimi.

I. Mai mulți articuli au aparut de unu tempu înecde în diuarele noastre nationale, cari se ocupa de activitate și passivitate. Dela tempulu de cându mâni neaple, conduse nu de interesele nationale, ci de interese de ambițiune vana, împreunate cu uestiintia, s'au apucatu de cans'a nationale, ni s'a datu trist'a ocașiune de a atrage atentiunea publicului, ca declamatiunile cele vane suntu foarte periculose pentru noi românii Ele apeléza la simțimentele noastre vatamate, amu disu noi adese ori, și se silescu a ne turburá cá sa nu potemu apretiuș pusețiunea noastră și apoi trecendune tempulu cu lamentári sa lasámu tóte ocașiunile nefolosite pentru binele nostru nationalu român.

Realitatea cea trista ni este o dovada ca epoc'a cea insemnata a prefacerii monarchiei noastre o amu petrecutu in inertia, și legi, cari taie aduncu și in viaț'a noastră nationala se creaza și se punu in lucrare, fâra de a fi potutu și noi contribui cu cea mai mica imbunatatire pentru națiunea noastră.

S'a adusu și se aduce dreptu contra-argumentu, odata legea electorala, carea ni aru fi datu putni deputati, apoi despretiulu celu cu consecuintia cinica, celu îndurâmu de la magiari la tóte ocașiunile și chiaru și in diel'a din urma in carea pâna la renumit'a adonare dela Mercuria au luat parte și vre-o câți-va români ardeleni. Va se dica, întieptii nostri dicu, ca și deca nu siedeamu cu mânilé in sinu, fatia cu legea electorale și cu tendintiele suprematisatorie ale magiarilor noi totu nu poteamu ajunge la nici unu resultat. Ba ei se ducu mai departe și dico, ca noi amu fi „sanctionatu jugulu nostru“ prin participarea la dieta in impregiurâri de aceste.

Ei bine! sa presupunemu ca noi amu fostu in eróre și ca ei au avutu dreptu, întrebâmu, care este modulu prin care sa estmu din impasulu nostru generale? Cum sa venimu și noi odata cá sa nu terguie altii in vederea și in audiulu nostru de pelea noastră și noi sa nu potemu nici protestá macaru in contr'a unui procesu asiá de insemnatu și de impreunatu cu pericolulu existintiei noastre?

Suntu siese ani de cându inaltii nostri politici au calumniatu orbisulu pre toti barbati nostri câti au facutu pâna atunci și de atunci in coci bine națiunei. Suntu mai totu atâti de cându ei au luat serbatoréscu asupra-si a conduce națiunea dicendu ca ea este cu densii, pentru ca si-a cunoscutu pre adeveratii ei fericitori. Ei bine! prin ce au fericit'o ei de atunci? Sêu tempulu e pré scurtu? Se póte. Cându credu inse acesti ómeni ca voru fi in stare sa o fericéscu?

Eata o suma de întrebâri la cari nu ni se arata nici unu respunsu de Dómne ajuta, ori câtu vomu urmari întreprinderile usurpatiunei de a conduce sortile națiunei, încependu dela renumit'a jalba cu cele patru-spre-diece sute de subscrieri capatate prin feliurite promisiuni pâna la epistolele anonime din „Gazet'a Transilvaniei“ din dilele aceste din urma și pâna la aplausele și sofismele „Albinei“ și articuli cei catraniti asupra Brasiovenilor și asupra activității din „Federatiunea“ ierasi din dilele din urma.

Erá unu tempu cându se aflau ómeni lesne crediatori, cari asceptau reintórcerea erei celei nefericite nadasdi-reichensteiniane, perdienda din vedere prefacerea cea gigantica a Europei și neputendu întielege ca prefacerea acest'a atinge asiá de aprópe monarchi'a noastră. Atunci fú cu putintia sa asteptecine-va incai reintórcerea la cele trecute, precum asteptau și evreii reintórcerea la ólele cu carne din Egiptu, fâra de ni pasá de caramidile facute cu paiele noastre, va se dica, fâra de ai pasá de drepturile noastre cu cari amu radicatu o cancelaria aulica transilvanonemiasca și din tiér'a autonoma facusemu (mai

bine facusera nationalistii cei cu gura mare) o provincia a cărei capitala erá fericit'a Viena. Astadi acci ómeni, cari atunci cându ocașiunea erá asiá de favorabile, cându sórtea ni deduse o majoritate româna in diel'a transilvana și nu o folosira, vinu și condamua, dara numai condamua, pre toti câti nu cugetá cá ei. Ei facu tradatori de națiune și de patria, pre toti câti indrasnescu a starui pre lângu autonomi'a pareriloru lor și pretindu a fi aparatorii patriei și națiunei, ei, carii cându cu majoritatea romana in diel'a Transilvaniei pentru unu blidul de linte, sa vo spunemu cálu de scumpu sêu pretiosu a fostu blidulu? jertfira, nu numai autonomi'a țierei, ci autonomi'a cugetárei lor asiá incâtu inaintea celoru ce voru astadi a fericii lumea, numai Reichenstein scia sa cugete. Dlu cu epistolele anonime, carele dupa ce a scrisu vre-o 30 ani in Gazeta cu numele și acum serie anonimu, a avutu atunci ocașiunea cea mai frumoasa de a se face nemuritoriu. Densulu trebuia sa se foloséscu de ocașiune, sa se puna in fruntea unei partide independente, ce elu cá barbatu politicu sa o fia creatu, deca nu aru fi fostu; insa nu s'a folositu, sêu deca s'a folositu s'a folositu reu, codindu la tóte ocașiunile deciditóre și substragendu-se prin vorbe late și cu două întielesuri dela locurile unde erá sa se decida ce-va.

Asiá dara nu noi cari, dupa modest'a noastră convingere amu recomandat și recomandâmu activitatea, nu pentru unguri, pentru ca vedemu ca ei nu au neaperea lipsa de ea, nici pentru guvernulu ungurescu, care iéra nu petiesce ajutoriulu nostru, dara activitatea pentru noi românii, pentru noi cari trebuie sa ne aducemu la valóre dreptulu nostru de cetatieni, cá sa nu traimu totu cá nisce paria, cá nisce straini in tiér'a noastră — nu noi dara, periclitâmu sêu vindemu națiunea, ci acci, carii la 1867, au compromis'o cu credulitatea și servilismulu lor, cari astadi votau unu proiectu de lege, și deca dicea domnulu celu mare ca nu e bunu proiectulu atunci plecau capetele și mâne argumentandu: ca de óre-ce sacratissim'a . . . asiá doresce votu pentru cela-laltu. Asiá dara nu noi vindemu interesele națiunei, ci acci'a cari in locu sa le apere dupa cum erau chiamati de increderea poporului le-au parasitu și au lucratu pentru acele prin cari au adusu descreditu lunei asupra noastră.

Acestu decreditu a fostu isvorulu despretiului celu mare in momentele de crisa, despre care numai cu mare durere, cu dorere indoita ne vedemu siliti a face amintire, cându cugetâmu la ce inapoiare politica amu trebuitu sa fimu condamnat.

Sa vedemu acum ce au lucratu mai departe acesta elita in favórea națiunei și sa vedemu in fine câtu de tari suntu argumentele și imputárele ce se aducu in contr'a noastră?

Eveneminte politice.

In loculu lui Kellersperg întielegemu acum ca e insarcinatu principele Auersperg cu formarea ministeriulu cislaitano. Scirea acest'a vedemu ca e bine-primita de credinciosii constitutiunei de dincolo de Lait'a și de poloni și reu primita de federalisti.

Din programulu ministeriulu acestuia in spe insemnamu acum numai ce e mai esentiale și adeca reintórcerea la constitutiunea din Decemvre și impacarea polonilor.

Din mai multe părți ni se spune ca diel'a Ungariei doresce o modificare a legii electorali pentru Transilvani'a. Amu dori cá acest'a sa nu fia o scire gola și de alta parte sa nu se amane modificarea ad calendas grecas. Deca potemu bine celi printre siruri apoi, dupa cum întielegemu din o corresp. din Pest'a la „Gaz. Tr.“, aceea aru pune capetu și passivității de carea s'au cam saturatu și aparatorii ei.

Diel'a Ungariei.

In siédinti'a din 16 Noemvre se autentica mai întâiu protocolulu siédintiei precedente. Presiedintele anuncia mai multe petitiuni dela jurisdictiuni, care se tramitá comisiunei petitiunarie.

Presiedintele impartasiesce ca a primito astadi dela contele Andrassy o epistola prin care i comunica ca M. Sea l'a denumit prin autografulu din 14 l. c. de ministru alu afaceriloru esterne și ca l'a incredintiatu totu odata și cu conducerea ministeriulu ung. pentru aপরarca țierei.

Se ia spre sciintia.

Dupa aceste se cetesce și rescriptulu imperatescu prin care se face cunoscuta denumirea contelui Andrassy de ministru alu esternelor și a contelui M. Lonyay de ministru-presiedinte ungurescu.

Acestu rescriptu se tramite apoi casei magnatiloru de asemenea spre publicare.

Dupa une-altele ascerne K. Széll raportulu sectiunei financiale despre bugetulu anului 1872. Urméza continuarea desbaterei despre legea colonistiloru.

Dupa o desbatere scurta, la care iau parte M. Tancsics, P. Ormos și K. Tisza se primesce proiectulu in desbaterea generale; de asemenea și in desbaterea speciale cele 5 puncte diutâiu. In siédinti'a proxima se va continuá desbaterea.

Nainte de incheierea siédintiei anuncia presiedintele o petitiune a orasiului Pest'a in sfacorea legii industriale. Petitiunea se transpune comitetulu respectivu spre pertractare grabnica.

Sabiu, 12/24 Nov. 1871.

D. (a) adeca: Babesiu) se încerca in nr. 91 alu „Albine“ a replicá din parte-si la cele ce se adusera inainte in nr. 86 alu „Tel. Rom.“ din partea declarantiloru din Sabiu, dara cum? sciti cá țiganulu din poveste, carele voindu a face pre lume sa creá, ca calulu lui nu aru fi orbu, se jurá mereu ca calulu vede! Asiá și d. (a) se jura mereu, cá observatiunile dlui la declaratiunea noastră din nr. 85 alu „Albinei“ aru fi „modeste“, de totu obiective și cele mai inofensive și nepartiiali sub sóre.“ Dara deca ele suntu astfelu, apoi ne mirâmu, de ce d-sea nu ni le demustra, de ce asertiunile declarantiloru cele categorice și precise din nr. amintitu alu „Tel. Rom.“ nu le reafrause, de ce umbia numai impregiurulu acestor'a cá pisic'a impregiurulu blidului cu pesatu? Amu fi doritu sa ne fi luminatu aretându-ne ca e asiá, cum dice, și atunci amu fi creditu; dara asiá vomu crede din contra, cum disemu noi, ca d-lui luá partia in causa, mistificá dupa placu, fu de totu subiectivu, și cá sa o faca cu verfu inca curmá și disput'a tragendu-se frumsielu dupa baricada, și asiá — sa ne ierte d-lui — nu ne face a crede, ca observatiunile și preste totu procederea d-lui aru fi fostu inca și modesta.

Mai incolo ne spune d. (a) ca aru fi „o mare satisfactiune pentru cei dela „Albine“, deca in astfelu de casuri, cei dela „Tel. Rom.“ s'aru in-voi, nu numai sa isbésca fâra crutiare unii intr'altii, ci sa reproduca, in întregu cuprinsulu lor, cuvintele pentru cari isbescu.“ O, lume! lume! Dara apoi nu insu'ti curmá-si disput'a tragendu-te dupa baricada? Nu insu'ti inchisese colónele simabilei „Albine“ pentru publicarea declaratiunei etc.? Si cine te-a opritu sa nu reprodaci și respunsulu declarantiloru in fói'a d-tale? Inse dici, ca disput'a a fostu inoportuna, apoi pentru ce nu ai curmat'o dara din capulu localui, ce de facea-i, a-i fi remasu celu putienu consecvente declaratiunei d-tale de mai înainte, de a nu des-

chide colonele „Albini“ personalităților? D-ta cântă, d-ta descântă!

De un'a însă totu ne pare bine, și acésta este, ca d. (a) în replică sea acésta vorbesc în unu tonu mai moderatu, cam contr'a obiceiului seu de pâna acum, se vede ca respunsulu declarantilor totu avu efect.

În fine, deca d. (a) în adevéru voiesce sa ne întielegem, apoi acésta este fôrte lesne, noi suntemu gat'a totu-deun'a la întielegere: numai d-sea sa-si schimbe moral'a — sa se lase de a sea speciale și sa adópte pre cea adevérata universală!

Unii din declaranti.

Ce e dreptu nu-e pecatu.

Muresiu - Osiorheiu 18/11 n. 1871.

Deca ôre-care fiu ala natiunei române, cu sentimente umane, cu cugete curate și cu minte sanatoasă arunca o privire în timpul ultimilor 22 ani, și deca cauta la inteligintia acestei natiuni, trebuie sa tipe vaiete, căci ea este în mare parte — dîcu cu parere de reu — degenerată. Deca cauta elu, sa-si câstige deplina cunoscintia despre starea și sôrtea poporului țieranu român, trebuie sa-lu sargețe o dorere în cele mai din lăntu ale sufletului, și ochii sei sa verse lacrimi, căci elu — poporul român — este devenitu la sapa de lemn! Natiunea româna din Transilvania sta astadi atātu de reu, cum nu au statu nici cānda alta-data. Si ce sa vedi! cāndu barbati din cei de frunte din sinulu inteligentiei ei însufletiti de bune volintie și încorda poterile că sa împinga rôtele carului în ogasi din cari sontu esite, te trediesti cu opositionali de profesiune, că sa puna sapoiulu înaintea carului, sa astupe ogasile și sparga calea.

De asemenea natura este corespondintia din „Federatione nr. 106, 1871 din Alba-Iulia intitulata: la adres'a lui „Hermanstädter Ztg vereinigt mit dem Siebenbürger Boten“ subscrisu cu I. pôte — impert.

Corespondintia acésta o spunem în capulu loculu — se pôte prea bine nimeritu asemenea cu o bucata de lemn uscatu întregu māncatu de cari — vermi — din care înzadaru s'aru încercă omulu a scôte o astie în lungime macaru de 4 tioli întréga și sanatoasă. Acestu corespondinte seu nu este român, seu deca aru fi natiunea româna atātu de nefericită, că sa fia elu român, atunci trebuie sa fia camperatu de strainii, românilor reu voitori, seu este elu unu ingeniu smintitu, nascutu în dilele babeloru, numite de ômeni și dile... căci numai vre-un'a din aceste împregiurări lu au potutu indemnă a face asemenea unoru rustici, cari în cërta cu muerile lor și maniosi, în prostia lor și spergu în casa captórele și ôlele.

Acestu miserabilu corespondinte au fostu îndignatu și lovit pāna în rarunchi pentru ca diuarulu „Hrnsdtr Ztg“ a fostu începutu a reproduce câte unu articulu scientificu și plinu de invetiatura din „Telegrafulu Român“, a dá opositionalilor și sleitiloru pasivistu svatori argumentate cari le poteau servi de îndreptariu; elu nu rosi în facia a dice ca „Telegrafulu Român“ este unu diuaru ungorescu, scrisu romanesc, și a provocă diurnalulu mentionatu germanu sa nu mai priméscă articuli din „Tel. Rom.“

Dara sa deschidemu noi ochii acéstu corespondinte de cum-va este elu român, și deca este român nu este camperatu de straini ci are numai nefericirea de a nu vedea mai departe decâtu pâna înaintea nasului!

„Hrnsdtr Ztg.“ încetase mai înainte de a esî acésta corespondintia necópta în „Federatione“, de a mai reproduce articuli din diurnalulu „Tel. Rom.“ pentru ca redactiunea diuarului „Herm. Ztg.“ a fostu capetatu de securu ordinu dela circumspectii în directiunea acésta, adeca sa nu capaciteze și ea pre opositionali, de ôre-ee ei — sasii — din impartirea românilor în 2 tabere și din passivitatea lor au trasu și tragu folóse, întocm'a cum trage unu potentatu incurcatu în resbelu a cărui'a supusi se aduna cu totii în giurulu lui spriginindu-lu cu tóte midilócele, folóse, deca supusii inimicului facu contrariulu, a buna-óra cum facura și francesii cari se certau în parlamentu de lâna caprina cāndu armat'a francesă sângeră pre câmpulu bataliei.

Dicu opositionalii ca este esebire între o mâna de sasi totu-deun'a îndrumati la mil'a stapaniloru eventuali și între o natiune de 3 milióne de români. Tocm'a de aici se vede ca sasii, o mâna de ômeni,

deca sontu activi, scuturati, întiepti și circumspecti s'au sustienulu și au domnit, se sustienulu și domnescu și astadi preste noi, causele lor natiionale nu stagnescu, poporul sasescu țieranu nu scapeta în starea materiale, și la ast'a pre ei iau ajutoru și îi ajuta țienut'a românilor, care nu au potutu fi corectă, pentra ca sasii au sciutu amagi și castigă pre unii barbati slabi de minte și de caracteru din inteligintia româna, cātu sa nu asculte de svaturile barbatilor români maturi, ci se încrocisize planurile acéstor'a.

Impartirea sasiloru în Altsachsen și Lungsachsen au fostu planita de ei cu scopu, și ei au avutu de securu totu-deun'a cunoscintia recip.oca despre lucrurile lor mai înainte de a vedea ele lumin'a dilei, dara sasii nici încaruntiti, dara never-sati în politica, nici mai tineri nu venéza dupa gloria, necapaci și nechiamati, nu se facu conducatori causaloru natiionali unde numai se strice, cum facu unii dintre românii nosri.

(Va urmă.)

Comitetulu „ad hoc“ și unele desluciri.

Sabiiu 23/11 Novembre 1871.

Dupa ce conferintia confidentială improvisată în 4 Septembrie a. c. la care eu, fiindu pre atunci bolnavu, nici ca amu potutu participă — me alese și pre mine între cei 7 memvri ai comitetulu ad hoc; dupa ce acelu comitetu, si-a și publicatu dejă, nu numai raportulu seu, ci chiaru și procesulu verbalu (vedi: nr. 86 din „Gaz. Tânci“); dupa ce în nrulu 87 alu „Telegrafulu Român“, înca cetii o corespondintia datata din Pest'a, din condeiulu unui membru alu fostulu comitetu, dupa care în diuariele natiionale mai urmara, și pôte sa mai urmeze și alte pareri, relative la țienut'a și parerile amintitulu comitetu; că membru alu aceluia, în cātu pentru neînsemnatele-mi pareri, dezvoltate în siedintiele respective, me vediu, și eu preste ur'a mea atrasu pre terenulu publicității: me semtu deci detoriu în interesulu adevérului, — fāra de a fi preocupatu de o parte seu alt'a — a servi on. publicu cu unele desluciri, atātu relativu la consultările premerse în sensulu desu amintitulu comitetu, cātu și relativu la modestele-mi pareri dezvoltate în siedintiele aceluia; că astu-feliu publiculu celu maturu și solidu sa aiba ocaziune a judecă asupr'a cestiunei subventante, în deplina cunoscintia de cauza, cum se dice: sine ira et studio.

Dupa cum pré bine mi aducu aminte, — căci lucrulu e înca recente în memoria — comitetulu ad hoc, a țienutu 3 siedintie, dara cea dintāiu, ce e dreptu, a fostu asiă dicāndu numai pregătória, în carea din partea presied. s'a facutu asiă dicāndu raportu verbalu despre respunsurile venite la apelulu comitetulu, că astu-feliu respectivii membri, — dintre cari eu, nici ca apucasem a ceti nici unu respunsu — informāndu-se asupr'a cestiunei și studiānd'o, sa se póta exprime în cunoscintia de cauza.

Deci cestiunea, se luă la discussiune p r i n c i p i a l a, numai în siedintia comitetulu din 29 Oct. a. c., dupa ce înca în siedintia preliminară se concredise dlui dr. Borcea, că sa pregătéscă unu raportu despre cuprinsulu opiniilor venite, în privintia țienutei ulterióre politice a natiunii. Asiă d. dr. Borcea, în siedintia mai susu amintita (din 29 Oct.) a și prezentatu raportulu seu dimpreuna cu propunerea sea motivată — deja cunoscută) carea merse într'acolo, că comitetulu ad hoc termināndu-si lucrurile sele, sa predea tóte actele și sa concredia tóta caus'a comitetulu permanentu alu congreselor natiionali din 1861 și 1863.

Facia cu acésta propunere se ivi alta propunere motivată a dlui protopopu I. Hanu'a, — cunoscută ierasi din procesulu verbalu deja publicatu în „Gaz. Tânci“ etc. — carea fu spriginita cu caldura și din partea dlui Vis. Romanu, într'aceea, subscrisulu, neavendu înca o ocaziune a ceti respunsurile venite, observă și din parte-si ca dóra comitetulu permanentu, aru fi organulu competentu, cărui'a sa se concredia caus'a sulevata.

Dupa ce membrii presenti, pledara fia-care în favóre convicțiilor sele, în nume subscrisulu, aratāndu, ca cu aceea ocaziune, nu se pôte exprime în meritulu cestiunei, propuse că siedintia sa se amāne pre alta di, că astu-feliu potendu și densulu ceti respunsurile intrate, și mai studiāndu caus'a, sa si póta formă ôresi-care opiniune basata și corespondentia convicțiilor sele. Asiă ast'a pro-

propunere, primindu-se, siedintia se amānă pre diu'a urmatoria, fāra de a se fi adusu atunci vre-unu conclusu în meritulu cestiunei.

În siedintia urmatoria din 30 Octobre d. dr. Borcea dechiară, ca densulu persiste și acum pre lânga propunerea sea, asemenea și d. protopopu Hanu'a, mai motivāndu-si fia-care propunerile sele. — La ast'a siedintia a participatu și d. dr. I. Nemesiu. — Luāndu-se deci cestiunea la discussiune seriósă, dupa cum și cerea importantia obiectulu, subscrisulu din parte-si, dupa ce amintit, ca în siedintia trecuta n'a potutu sa-si exprime vre-o opiniune motivată, fiindu ca densulu, n'a participatu nici la conferintia confidentială din 4 Septembrie, nici la siedintiele comitetulu ad hoc, în care s'a fostu desbatutu și satoritu apelulu emisu cātra inteligentia români, ba nici respunsurile intrate la acelu apelu, pâna la siedintia trecuta, nu apucase a ceti: acum dupa ce cetindu respunsurile intrate, și combināndu cestiunea pre bas'a intereselor natiionali, cum și considerāndu opiniunile intrate, se afla în positione de a-si poté formă o opiniune mai lamurita, prin urmare de și afla de fundatē convicțiilor dlui protopopu Hanu'a și că pre atari le apretiesce și respectéza: totu-si din parte-si propune: că sa se faca unu raportu despre cuprinsulu opiniilor intrate, și cu aceea comitetulu ad hoc implinindu-si misiunea sa concredă caus'a mai departe natiunii spre a se enuncia ea, (natiunea) în meritulu aceluia. Motivulu, ce m'a indemnatu la ast'a propunere, fū celu mai curatu, și adeca, între altele, fū acelu, ca dupa ce o parte considerabilă din opiniunile venite pledă pentru concrederea causei natiionale sub conducerea comitetulu permanentu; iera alta parte și înca d ó r a s i m a i c o n s i d e r a b i l a pledă pentru congresu ori conferintia, conchiamānda de comitetulu ad hoc, carele înse, dupa destinatiunea sea, nu se potea simti competentu la conchiamarea vre-unui congresu ori conferintie, fiindu ca acelu, capetase însărcinare singuru numai pentru primirea pareriloru dela inteligentia români, ier' nu pentru conchiamarea vre-unui congresu ori conferintie, de aceea me aflai indemnatu a propune ca constatāndu-se lucrulu, sa se concredă mai departe caus'a natiunii, carea judecāndu cu cūvenit'a maturitate, se va enuncia ca ce este de facutu mai departe? concredé-va caus'a comitetulu permanentu, seu va staru pentru reactiunea comitetulu din 1869.

E dreptu, ca dintre inteligentia provocati, a cărora nume s'a cetitu în siedintia, n'a respunsu partea mai mare, dara unii au respunsu colectivu, cu tóte aceste, abiă credu, sa se fi urcatu numerulu celoru ce, au respunsu, preste 40—50, din 120 insi.

Prin urmare, dupa cele primite, nu e corectă afirmatiunea corespondintelui dela Pest'a (din nr. 87 alu „Tel. Rom.“), ca eu în siedintia urmatoria m'asiu fi abatutu dela parerea mea espresa în siedintia precedente, căci dupa cum amu dechiaratu, pre atunci înca nu potusem sa-mi formezu opiniuni lamurite, fiindu ca nu apucasem de locu a ceti actele respective.

Uitasem a amintit, ca dlui Dr. Nemesiu, a propusu, că comitetulu sa-si amāne lucrurile sele pre tempa nedeterminatu, ceea ce astfeliu e cunoscutu din procesulu verbalu.

În urma punendu-se propunerile la votu, se urmă conformu cuprinsulu procesulu verbalu; atātu subscrisulu, cātu și dlui Dr. Borcea, remasera firmi pre lânga propunerile sele; iera dlui Dr. Nemesiu, dupa ce nu i se primi propunerea pentru amenare, se abstienu cu totulu dela votisare.

Cu aceste desluciri, m'amu semtitu detoriu în interesulu adevérului; respectézu și apretiescu înca și convingerile altor'a, și dorescu din tóta anim'a, că barbati nostri cei chiamati, dara mai vertosu cei a l e s i, în discussiunile unoru cestiuni, ce taia atātu de aducsu în viitorulu natiionale, se fia condusi numai și numai de s ā n t i e n i ' a causei, conlucrāndu în cea mai seriósă armonia și concordia, și cu cea mai stricta obiectivitate spre realizarea binelui de comunu, la carele țientéza toti fii adevérati ai natiunii, de-si pre cāi și cu midilóce a une-ori dóra diferite*).

I. V. R.

* O dorintia justa, espriamata și repetita de noi de multe ori, dara respunsu pré adese-ori numai cu suspiciunările cele mai urite, încātu privescu parerile nosre, din partea acelor ce dîcu ca urméza alta carare politica. Red.

Aradu, in ziua S. S. Archangeli
Michailu si Gavriilu.

Ilustritatea Sea presantitulu nostru domnu
Episcopu diecesanu Procopiu Ivacicoviciu,
— de-si inca morbosu, — a hirotesitu
pre parintele Protosincelu si Vicariu episcopescu
Mironu Romanu de Archimandritu
episcopescu — conformu otaririi sinodului episco-
pescu tienuta in a. c. la Sabiu. —

Dupa finirea ceremonieloru indatinate biseri-
cesci, — se dede unu prandiu stralucitu in onorea
santitului parinte Archimandritu, — la care au fostu
invitati si au participatu mai multi inteliginti vechi
cunoscuti si buni amici ai susu-laudatului parinte
Archimandritu; la care ocaziune se radicara mai
multe toaste in semu de bucuria reciproca mani-
festata din partea presantiei sele par. Episcopu si
a ospetiloru presinti.

N'avemu decatu numai a ne esprime cea mai
viva bucuria pentru acesta bine-meritata promovare
a unui prea veneratu si de toti multu stimatu bar-
batu alu natiunei nostre carele ca dignitariu bise-
ricescu cultu si scientificu este la culmea misiunii
sele; este cu multu mai bine cunoscutu de intre-
gulu poporu, cleru si intieleginti'a, cu care a ve-
nit in coatingere — decatu sa mai fia lipsa a-i
insira frumosele insustri, esperintiele si tactic'a ce
o posede in tote sferelle bisericesci, scolastice si pu-
blico-nationale.

Ni-aru servi spre mare onore, clerului si po-
porului nostru, deca amu ezea catu de multi bar-
bati si dignitari bisericesci de asemenea insustri
si capacitate precum este Reverendissimulu domnu
si bunulu nostru parinte Archimandritu Mironu
Romanu, — din ale caroru simtieminte nu ro-
sufia nici unu felu de fatiarnicia seu sim-
ulatiune iesuitica, — ci pura amore
de dreptate cordiale fatia cu omenii cei asiderea
sinceri si onesti!

Cerulu sa ni-lu conserve in pace si intregu
sanatosu spre folosulu bisericeii nostre dreptu-
maritore si spre bucuria tuturor romaniloru bine-
sentitori de religionea greco-orientale, carii — nici
candu n'au avutu atatu de mare si intetitorea ne-
cessitate de asemenea barbati rari intre clerulu
nostru.

Viitoriulu apoi, si faptele voru dovedi — in-
catu bunulu nostru parinte Archimandritu a fostu
demnu de acesta promovare pre terenulu ecle-
siasticu!

Unu mirenu bunu ortodocsu.

Dela reuniunea sodaliloru romani,

Duminea trecuta s'a prelesu despre industri'a
in Germani'a. Astadi de sera va fi o petrecere
cordiale a membriloru reuniunii in localulu propriu.

Legea comunale.

(Articlu de lege XVIII. din anulu 1871, despre re-
gularea comuneloru, sanctionatu in 7 Iuliu 1871,
promulgatu in amendou camerele Ungariei in
10 Iuliu 1871.)

(Urmare.)

CAPU VIII. Despre economi'a comu- nale.

§ 102. Despre averea miscatoria si nemisca-
toria a comunei si instituteloru ce stau sub inspec-
tiune comunale in totu anulu trebuie sa se faca in-
ventariu si acel'a sa se alature la socotelile finali
ale comunei.

§ 103. Averea de fondu (törzsvagyon) a co-
munei e a se conserva nestirbita.

In casuri esceptionali instrainarea, straformarea
esentiale seu impartirea acelei'a, corporatiunea re-
presentativa o pote decide numai intr'o adunare ge-
nerale, care se va prefige si publica de ea prin
decisiune speciale spre acestu scopu cu intreca-
larea celu pucinu a 30 de zile, cu majoritatea ab-
soluta a totalitatei membriloru pre langa votisere
nominala si cu observarea dispusetiuniloru §-lui 26.

Acesta sta si in privinti'a fondului institute-
loru ce stau sub inspectiune comunale.

§ 104. Acele venituri ale averei capitali comu-
nali, cari si pana acum'a s'au intrebuintiatu spre
acoperirea erogatiuniloru comunali, si de aici incolo
sunt de a se intrebuintia inainte de tote spre
acestu scopu.

§ 105. Modululu cum sa administreze averea
comunale, si deca relative la acesta s'aru statori
arendarea, conditionile acesteia, aceea unde sa se
intrebuinteze veniturile remase dupa acoperirea spe-
seloru publice, casualmente cum sa se impartiesca
acele, competintiele ce se vinu din ale civiloru
singurateci si taesele ce pote voru trebui a plati
pentru aceste; le statorisce corporatiunea represen-
tativa, si anume deca e vorba de schimbarea prae-
sei de pana acum'a, asiderea intr'o adunare generale ce
se va prefige si publica inainte prin decisiune pen-
tru acestu scopu cu intrecalarea celu pucinu a 30
de zile.

§ 106. Decisiunile, cari se voru aduce in in-
totelesulu §-loru 103 si 105 sunt de a se publica
in comuna in modululu indatinatu; in contra acelor'a
ori-care cive apartienetoria la legamintea comunei
pote sa recurga la municipiu in terminu de 30 de
zile computatu din ziua publicarii.

Atari decisiuni inainte de a fi decursu acestu
terminu, ier in casu de apelata pana la resolverea
acesteia, la nici unu casu nu se potu esecuta,
dreptu aceea in casulu §-lui 105 municipiele potu
decide numai dupa expirarea acestui terminu si pre
langa considerarea recursuriloru ce pote intr'aceea
au intratu.

§ 107. Municipiulu decide asup'a recursului
deca aceia se pote resolve in cale administrativa;
inse in acelu casu, candu despre aceea, ca ore ave-
rea, dreptulu seu usufructulu, despre cari corpora-
tiunea representativa a dispusu in sensulu §-loru
104, 105 si 106, tienau-se ele de averea comunei,
respective de dispunerea libera a ei? subversza in-
tre comuna si membrii ei cestiuni de dreptu pri-
vato; jurisdictiunea va incerca a complana aceste
cestiuni prin invoiela amicabile, si deca acesta re-
mane fara efectu, este obligata a indroma pre
parti la calea legei si a sustiene prae'a susta-
toria pana la deciderea definitiva a intrebabiloru
subversate.

§ 108. Relatiunile de dreptu privatu si usu-
fructurile atinse la §-lu 15 din articulu de lege
XXV 1848 si la §-lu 13 din art. de lege XXVI
1848, incatu dupa lege de presente se afla in vi-
gore; in intotelesulu aceloru legi si mai departe re-
manu neatinse.

109. Pana nu dispune o lege generale noua
conservarea paduriloru, comunele sunt obligate a
se ingrigi de unu modu de administrare, care sa
asecure conservarea paduriloru comunali.

Acestu statutu e de a se susterne spre apro-
bare municipiului si de acolo ministrului de in-
terne.

§ 110. Arendarea averei comunali de regula
numai prin licitatiune publica se pote esepui.

Modalitatiile licitatiunei si pretiulu de strigare
sa statorisce prin corporatiunea representativa si li-
citatiunea ia o proba.

Deca licitatiunea nu doce la efectu, seu deca
interesulu comunei esceptionalmente aru cere nego-
tiare pre cale privata: averea se pote da si din
mana libera, numai catu la acesta se recere con-
sensulu jurisdictiunei.

§ 111. In privinti'a fructificarei baniloru co-
munali se voru observa preserisele ce sustau in pri-
vinti'a asediarei baniloru pupilari.

§ 112. Preliminariulu speseloru lu propune
adunarei generali consiliulu (magistratulu) comunale,
respective primari'a.

§ 113. Acestu preliminaru are sa cuprinda
in sine tote erogatiunile ordinare si extraordinare
ale comunei, cu deosebitu respectu la erogatiunile,
spre acoperirea caroru comun'a este obligata prin
lege.

§ 114. In preliminarulu se suscepu tote
acele venituri ale comunei, cari si pana acum'a s'au
intrebuintiatu spre scopuri comunali, dimpruna cu
restulu de cassa din anulu precedente.

§ 115. Preliminariulu estu-modu asternutu se
censureza, respective se statorisce pentru anulu ur-
matoriu totu-de-un'a inainte, in adunarea generala
de tomna.

Preliminariulu speseloru cu 15 zile inainte de
adunarea generale se espune spre vedere publica la
cassa comunala, in cetati cu magistratu regulatu
afara de aceea se imparte printre reprezentanti.

Adunarea generale este obligata a ceti si per-
tracta observatiunile date de platitorii de dare din
comuna.

Acolo unde este esactoratu, sectiune finantiale,

de economi'a seu bugetaria, totu-de-un'a mai intia
trebuie sa se asculte esactoratulu, respective secti-
unea seu departamentulu de specialitate.

Opiniunea separata a minoritatei se alature la
protocolu.

§ 116. Preliminariulu trebuie se se susterna
jurisdictiunei dimpreuna cu opiniunea separata a
minoritatei si cu observatiunile facute prin sin-
gurateci.

Jurisdictiunea (comitatulu, etc.):

a) deca preliminarulu coresponde conditioniloru
conscriso in §§ de susu,

b) deca tote erogatiunile se acoperu din venitu-
rile averei comunali fara dare comunale, si

c) deca in contra preliminarului nu s'a plansu
nimene lu ia suplemele spre sciintia, si nu-i pote
denega nici odata aprobatiunea.

In casulu contrariu revidza preliminarulu de-
amenuntulu, i pote si denega aprobatiunea, obser-
vatiunile si le comunica cu comuna si o pote in-
droma la pregatirea altui preliminaru, respective la
coregere'a celu respinsu.

§ 117. Primari'a comunale este respundetora
pentru observarea stricta a preliminarului.

§ 118. Deca intr'aceea in urm'a improginara-
riloru neprevedute aru obveni erogatiune extraor-
dinaria;

acoperirea acelei'a e a se esepui in modululu,
care s'a statoritu la §§-ii 113, 114 si 116 rela-
tive la stabilirea si aprobatiunea preliminarului.

§ 119. Deca erogatiunile comunei nu s'aru
pote acoperi din veniturile averei de fondu comu-
nale, comun'a pote arunca dare comunale pre locui-
torii comunali si pre posesori.

§ 120. In comune mici si mari:
spesele administrative, cari interesza intr'o
forma pre fia-care mambu alu comunei intielegan-
du-se aici si spesele intrebuintiande pentru scolele
comunali in sensulu art. de lege XXXVIII 1868,
se arunca (repartiescu) in proportiunea dariloru di-
recte (de pamentu, casa, venitu, castigu personale)
de statu:

iera spesele, cari se facu numai in interesulu
posesiunei de pamentu, numai in proportiunea darei
de pamentu a interesantiloru;

in fine spesele, cari nu se potu enumera in
aceste doue clase, precum suntu erogatiunile rela-
tive la politia interna si la securitatea publica, ni-
mai in proportiunea darei dupa venitululu casei si
dupa castigulu personalu; inse nu suntu detori a
participa la spesele inspectiunei economice si rurale
acei proprietari ai posesiuniloru din comuna seu
aneccate la comuna, cari nu iau folosulu acestoru
spese si in acestu respectu se ingrigescu ei despre
sine.

(Va urmá.)

In legatura cu cele din nrulu 44 a. c. alu „Telegr.
Rom.“ mai primimu dela Domna Susau'a ved. An-
driu Muresianu spre publicare urmatorea
lista de contribuii la fondulu vedoveloru serace:

DD. Georgiu Ucenescu 3 fl. Anna ved. Ar-
mia Ursu 5 fl. Elen'a ved. Parciofu 5 fl. Sofia
St. H. Dimitriu 1 fl. Filareto Dambava 10 fl.
Mari'a ved. Munteanu 2 fl. Ioanu M. Burbea 2 fl.
Mari'a I. Priscu 2 fl. Sofia I. A. Navrea 3 fl.
Nicolau Stighe 1 fl. Sivasti'a I. Muresianu 5 fl.
Agnesu Dosioiu 5 fl. Dim'a Manole 2 fl. Solian
Manciu et fii 5 fl. Maric'a ved. I. Donta 1 fl.
Ecaterin'a A. Pitisiu 1 fl. Anna R. Bellu 5 fl.
Maric'a G. Albuletiu 2 fl. Mari'a ved. Draganelu 1 fl.

Romania.

Interpelatiune.

Considerandu ca ministeriulu actualu s'a for-
matu nu numai in modu clandestinu, dara si prin
umilirea senatului, care chiamatu prin vice-presie-
dinti sei a da membri actualulu guvern, su fostu
tenui in anticamera ospelului d-loi Epreau,
pre candu in cabinetu se reconstituia guvernulu
fara ca celu putienu sa-i consulte.

Considerandu ca sub pretestu de a aplaná di-
ficultatiile unoru invasiuni imaginare, cari au pusu
temerea in tierra, ca si in anim'a Domnitoriului in
ceea ce atinge dinasti'a, acestu ministeriu s'a ur-
catu pre sfaramiturile celui precedentu.

Considerandu ca a compromisu situatiunea tie-
rei in cestiunea Strussbergu, facendu declarari con-
trarie chiaru marturisirei detentoriloru de obliga-

fini, cari prin autoritatea judiciară din Berlin au stabilit ca Strussbergu singuru este debitorul lor.

Considerându ca numirea lor la potere a adus o perturbatiune generală atât în administrațiune; cât și în toate ramurile de administrațiune; ceea ce pe de o parte a inspirat frica și teroare în animele cetățenilor, cari în vederea jafurilor oficiale și asasinatelor particulare; i-a făcut să aibă o neîncredere completă în acestu guvern, iera pe de altă parte a făcut să se reci animă țierei de alesul ei, care mai înainte era idolul țierei, idolatrie în care poporul are terea dorința a se reînforțe, dispărându această stare a regimului actualu.

Considerându ca instrucțiunea publică a fost amară lovită de ministeriul actualu prin destituirea profesorilor dela Botosani și prin disparitiunea școlilor rurale, lipsindu astfel țiera de fructele instrucțiunii populare; care pe lângă soliditatea științelor, căta să polișca manierele și împăbiu elevilor, ceea ce se cere a veni din exemple ce este ținut a da însuși capul instrucțiunii publice, precum și prin tendința de a înlocui limbă franceză care fiindu universală, este în aceeași vreme chiar limbă sororei noastre de aceeași ginta.

Considerându ca biserică ortodoxă, a fost greu isbită de acestu ministeriu, care și au manifestat tendințe articanonice, și și-au însușit atribuțiuni de patriarhu ecumenic, dându ordine de a se luă darul dela persoane monachale.

Considerându ca finacele statului deși sdruncinate, în locu de a luă vre-o îndreptare îndată după venirea la potere a acestui ministeriu, stărându de a se votă legile financiare de întâi a necesitate; acestu guvern s'a grabit a disolvă camera deputatilor și nici macar n'au luat mesuri iute și energice spre a pune capetu delapidărilor de bani publici, și a se constată în modu pozitiv și implini remășițele; ceea ce ne-au pus în tristă pozițiune să constatăm ca în intervalu de 8 luni, starea financiară este mai compromisa, asemenea și incură culpabilă a guvernului; căci după legea de contabilitate, delapidările se puteau pre-emptivă printr'o priveghiere serioasă, seu celu putienu nu se putea urca cifră lor, la unu gradu asiă inspaimentatoriu.

Considerându ca politică a condus pre guvern în a desorganiza armata, distituindu și făcendu stramutări numai în interesul manținerii se la potere, mergendu cu această pasiune până a înjosă chiar verdictul juratilor în disprețului legilor, căci pre militarii achitati de densii prin raportu cătra domni a pus în neactivitate pentru cause judecate de justitia în favoarea lor.

Considerându ca în urm'a atatoru nenorocite frământări politice în țiera noastră, misiunea acestui guvern trebuia să fie reconciliatorie; că să convinga societatea ca Domnitoriul nu este decât alu țierei, și prin urmare, regimul constituțional, și jun'a noastră dinastia a prinsu rădăcini puternice într'acestu pământu, din contra guvernulu a sdrut opinia publică până acolo, încatu a numit spre hăjocura în districtulu Argeșului, de reprezentantu alu seu, chiaru pre acel'a, care a presidat la versarea sângelui alegatorilor acelui districtu, ceea ce a revoltat și conștiințele cele mai apatice și a desconsiderat guvernulu.

Considerându ca în totu tempulu acestui guvern țiera a fostu prea reu reprezentată în strainetate, în chiaru imperiulu germanu, care se afla în legături de sânge cu dinastia noastră, a fostu silitu, în prevederea nerealisării unor angajamente luate, să ne conteste chiaru autonomia noastră, deși recunoscută și respectată de dens'a în tempulu altor guverne.

Considerându ca acestu guvern, spre a reuși în scopurile se reactionare și neconstituționale, nu numai că a compromis în strainetate chiaru person'a Domnitoriului, dară s'a servit în țiera că cu unu refrenu parlamentar de abdicarea Domnitoriului, ceea ce a îngrijit țiera și a lovit în afecțiunile meritate de alesul ei, revalându Majestatea tronului până a otări în virtegiulu intrigelor de partidă.

Considerându ca chiaru într'o ședință secretă din zilele trecute dlu primu-ministru ne-a amenințat cu sfaramarea constituțiunii deca nu vomu apropia tendințele ministeriului, ceea ce a făcut să se indigne chiaru majoritatea senatului.

Considerându încă ca circular'a dată pentru

admiterea israelitilor între judecatorii arbitri, probă până la evidentia putienu respectu cătra constituțiune și tendințe anarchice în contr'a stărei de lucruri, atitudinē sentimente de naționalitate și provocându ur'a.

Considerându în fine ca pentru a asigura viitorulu nostru constituționalu și a vindeca ranele trecutului, iera mai cu seama printr'acest'a a nu da tempu de a se realisa amenințarea făcută de dlu primu-ministru, nici de a se vidă cestiunea căilor ferate Strussbergu acestu ministeriu care a compromis și și-a trasu cu dreptu cuventu neîncrederea țierei.

Urmăza a ne servi cu persoane cari n'au angajamente de locu cu sfărmăturile trecutului și cari voru să face că pactulu nostru fundamentalu să nu mai fi-o literă mōrtă și afecțiune populare să rădică preștigiuulu tronului atât de reu sdruncinat, senatulu nu mai are încredere în actualulu guvern.

I. Desliu.

Varietăți.

(Kossuth despre împacaciunea cu cehii.) Deputatulu Ernestu Simonyi, unu dintre matadorii stăngei estreme magiare, se duse la Turinu nemidjlocitu după nimicirea împacaciunii cu cehii, spre a afla, cu privire la această cestiune, opinia lui Kossuth, care se considera încă de capu alu partidei din 1848. În urm'a acestei, ex-dictatorele a trimis la adresă deputatulu Helfy o epistolă, care a publicat și în „Magy. Ujság”, organulu acestei partide. Din această epistolă estragemu următoarele pasaje cari se referesc strictu la împacaciunea nimicită: Sun descurajată — dice betrânulu islatu — căci știu, ca acei'a, despre cari eu diceam ca duc Ungaria la momentu, nu se lasă a fi condusi de mine în procederea lor. Autonomia Boemiei nu numai că nu este în contr'a, ci este chiaru în interesul Ungariei, și această din causă, ca Ungaria pre carea Dumnezeu în mania sea a pedepsit'o prin o cesatorie micștă cu Austria aru ave cu atât mai putienu de a se teme de sicențele Austriei, cu câtu selu-guvernamentulu naționalu aru castigă mai multu terenu. — Cestiunea mai are încă, continua densulu, și alta însemnată. Înaintea victiei Ungariei stă unu semn de întrebare înfricosiatu, și acest'a este panslavismulu, care se bazează pre Russia. Prin aceea, ca Ungaria s'a spariatu de fantom'a panslavismului, s'a efectuitu deplorabile împacaciune ostrungurască, și apoi chiaru această frica neratiunabilă a făcutu ca panslavismulu a ajunsu la maturitate. Din nimicirea împacaciunii cehe va urma, ca cehii, cu voia seu fără de voia, se vor arunca în brățile panslavismului. Această miscare se va estinde apoi că unu focu în toate părțile, până la Marea-Negru. Și furi'a panslavismului se va descarcă cu vehemență dreptu asupr'a Ungariei, carea a datu mâna de ajutoriu la nimicirea împacaciunii, căci pre austriaci i acopere și proteje în ultim'a linie Germani'a.

Dară ungerii încatrău să apuce, ungerii, cari nu vreu să devina nici nemți, nici panslavi. — Cu toate acestea însă Kossuth afla unu expedientu contr'a panslavismului, și acest'a este: „A face totu ce este posibilu, ca fia-care popor slav, care are unu trecut istoricu și legalu pre unu teritoriu anumit, și este îndestrat cu o individualitate națională pronunțată, să și administreze afacerile se de că națiune, că astfelu să devina o națiune multi-mită.” Nu este de temut, ca cehulu va deveni panslavu atunci, cându va fi elu domnu în țiera sea. — Dlu Kossuth facea bine deca în epistol'a sea despre slavi nu și uită nici de români, cari încă stau pre același terenu cu slavii din Ostrungaria; încatu pentru desu-numitul conceptu „Ungari'a”, nu vremu să credem, ca densulu vira sub această firmă și pre „Transilvani'a”, carea n'a renunțiatu, și nici ca va renunția vre-odată la numele, drepturile și autonomia sea. „Fed.”

Concursu.

Pentru ocuparea postulu de invetatoriu la școl'a elementară din parochia opidului Berthanu de religiunea gr. or. se scrie concursu.

Emolumentele sunt: Lăfa fipsată din alodiu 100 fl. v. a.

2. Că 30 xr. dela parinții pruncilor umbatori la școl'a.

3. Cuartiru liberu și 4 stângini lemne din care se incaldiesc și școl'a.

Doritorii de a ocupă acestu postu au a-si asterne petitiunile lor la subscrisulu până în 1 Decembre 1871 st. v. dovedindu ca sunt de religiunea gr. or. cu portare buna — și ca sunt pedagogi absoluti.

Siarosiu, 10 Nov. 1871.

Dionisiu Chendi,
protopopu.

(1-3)

Concursu.

Pentru ocuparea stațiunii invetatoresci la școl'a confessională gr. or. din Pianulu de susu Inspectoratulu școlariu districtuale alu Sebesului cu lăfa anuală de 320 fl. v. a. cuartiru și lemne de incalditu se escrie concursu până la finea lui Novembre 1871.

Doritorii de a ocupă menționat'a stațiune, au a-si adresă cererile instruate cu documentele prevedute în „Statutul organic” și ca sunt cântăreți buni susu-numitei inspectiuni până la terminulu pus.

Pianulu de susu în 8 Nov. 1871.

(1-3)

Comitetulu parochiale.

Ad. nr. pp. 223—1671.

Concursu.

Devenindu vacantu postulu preotiescu la parochia română gr. or. Butene din protopresbiteratulu Clusului, se escrie concursu până în 6 Decembre a. c. pentru acestu postu.

Cu acestu postu preotiescu este împreunatu următorulu venitulu anualu.

a) Cas'a parochială cu gradina de legumi, și pomi de 950 orgii □. și edificiile agronomice. —

b) 5. jugere și 770. orgii quadrate locu aratoriu, — și 3 jugere 520 orgii quadrate — fenatiu, precum și în limitele (hotarulu) Retitelei locu de 4. cara de fenu. —

c) Dela 100. fumuri câte 10 copuri (1/2. mertia mare) de bucate, și câte o di (claca) cu palm'a. —

d.) Stol'a usuata — și acum de nou prin sinodulu parochialu statorita. —

Doritorii a ocupă acestu postu preotiescu, suntu potiti a-si adresă concursesele se, în sensulu statutulu organic §. 3 bine instruate cătra sinodulu parochialu, și ale tramite subscrisului până în 1-a Decembre, că în 6 negrestiu se pōta urmă alegerea.

Clusiu 5. Novembre 1871.

În contielegere cu comitetulu parochialu. —

V. Rosiescu,
prot. românu gr. or.

1-5

Nr. 286—1871.

Concursu.

Devenindu vacante unu stipendiu de 50 fl. v. a. destinat pentru unu elevu dela școl'a reală, pentru conferirea aceluia se publica prin această concursu cu terminulu până în 10 Decembre a. c. n.

Concurenții la acestu stipendiu, au de a-si tramite la subsemnatulu comitetu, până la terminulu susu îndigitatu, concursesele lor, prevedute cu atestate de botezu și de paupertate, cum și cu testimoniulu școl. pre Sem. II anul școl. 1870/1 *).

Sabiulu în 8 Novembre 1871 c. n.

Comitetulu Asociațiunii transilvane.

(3-3)

*) Celelalte diuarie române încă sunt rogata a luă în colōnele sele notiția despre acestu concursu.

Concursu.

Pentru stațiunea invetatorască dela Apoldu de susu se escrie concursu până la 20 Novembre a. c.

Emolumentele sunt 120 fl. v. a. cuartiru liberu, și lemne de incalditu pentru școl'a și invetatoriu.

Apoldu de susu 5 Noemvrie 1871.

Comitetulu parochialu

3-3

din Apoldu-mare.

Burs'a de Vien'a.

Din 13/25 Novembre 1871.

Metalicele 5%	57 80	Act. de creditu	307
Imprumut. nat. 5%	67 55	Argintulu	116 50
Actiile de banca	814	Galbinulu	5 55